

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **D. Č.**

zastoupena Mgr. Lukášem Hojdnem, LL.B., advokátem
sídlem Francouzská 299/98, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**

se sídlem Palackého náměstí 375/4
128 01 Praha 2

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí ministra zdravotnictví o rozkladu žalobkyně ze dne 11.12.2023 proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví České republiky, ze dne 28.11.2023, č.j.: MZDR 23794/2023-6/PRO

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

I. Předmět věci

1. V projednávané věci jde o namítanou nečinnost ministra zdravotnictví v řízení o přiznání nároku na poskytnutí jednorázové peněžní částky dle zákona č. 297/2021 Sb. o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem.

II. Žaloba a další vyjádření

2. Žalobkyně podala dne 14. 8.2023 k Ministerstvu zdravotnictví ČR žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem. Žádost žalobkyně byla rozhodnutím ministerstva zdravotnictví ze dne 28.11.2023., č.j.: MZDR 23794/2023-6/PRO zamítnuta. Dne 11.12.2023 podala proti tomuto rozhodnutí u žalovaného rozklad adresovaný ministru zdravotnictví. Ač byl rozklad doručen dne 11. 12. 2023, ke dni podání žaloby (9. 5. 2024) o něm nebylo doposud rozhodnuto a nebylo vydáno ani opatření proti nečinnosti žalovaného, přestože o něj žalobkyně požádala dne 12. 1. 2024. Svou žalobou se tedy domáhá vydání rozhodnutí ministra zdravotnictví o rozkladu ze dne 11. 12. 2023.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 6. 6. 2024 uvedl, že ministr zdravotnictví vydal rozhodnutí o rozkladu dne 31. 5. 2024, č.j. MZDR 4455/2024-3/PRO, kterým rozklad žalobkyně ze dne 11. 12. 2023 zamítl. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím datové schránky jejího právního zástupce dne 4. 6. 2024. Dále uvedl, že opatření proti nečinnosti žalobkyně podala předčasně a jako takový byl vyřízen dne 7. 2. 2024. Je toho názoru, že pokud žalobkyně chtěla podat žalobu na nečinnost správního orgánu, pak měla podat řádný podnět na nečinnost, který by zůstal bez odezvy.
4. Žalobkyně k vyjádření žalovaného nepodala repliku.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas v jednoroční lhůtě, osobou k tomu oprávněnou, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. (§ 79 a § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen "s. ř. s."/).
6. O podané žalobě městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný s rozhodnutím věci bez jednání souhlasil a žalobkyně po poučení s rozhodnutím bez jednání nevyslovila nesouhlas, její souhlas s takovým projednáním věci se proto presumuje podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
8. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

9. Ze správního spisu městský soud zjistil následující podstatné okolnosti věci.
10. Žalobkyně podala dne 14. 8.2023 k Ministerstvu zdravotnictví ČR žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem. Žádost žalobkyně byla rozhodnutím ministerstva zdravotnictví ze dne 28.11.2023., č.j.: MZDR 23794/2023-6/PRO zamítnuta. Dne 11.12.2023 podala proti tomuto rozhodnutí u žalovaného rozklad. Ministr zdravotnictví o rozkladu žalobkyně ze dne 11. 12. 2024 rozhodl dne 31. 5. 2024, pod č.j. MZDR 4455/2024-3/PRO. Rozhodnutí bylo žalobkyni (resp. jejímu zástupci) doručeno dne 4.6.2024. To, že ministr zdravotnictví o rozkladu žalobkyně rozhodl právě tímto rozhodnutím, poté není mezi stranami sporné – vyplývá to jednak ze správního spisu, z obsahu odůvodnění rozhodnutí a žalobkyně poté, co se seznámila s vyjádřením žalovaného, ani netvrdí opak.
11. Mezi těmito rozhodnutími žalobkyně v rámci odstranění požádala dne 12. 1. 2024 o opatření proti nečinnosti. To bylo shledáno sdělením ze dne 7. 2. 2024 jako předčasné s ohledem na § 71 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle názoru soudu si ministr však již na základě této žádost musel být vědom, že žalobkyně se domáhá odstranění nečinnosti. I tak ministr rozhodl o rozkladu až dne 31. 5. 2024, tj. 3 týdny po podání žaloby, více než 3 měsíce po vyřízení opatření proti nečinnosti, celkově až 5 měsíců po podání rozkladu. Soud je proto toho názoru, že žalobkyně před podáním žaloby bezúspěšně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti.
12. Podstatné pro projednávanou věc je poté to, že ministr zdravotnictví až dne 31. 5. 2024, tj. 22 dní poté, co žalobkyně podala u městského soudu žalobu, rozhodl meritorně o rozkladu žalobkyně ze dne 11. 12. 2023, to jí bylo doručeno dne 4. 6. 2024. Žalovaný tedy ve věci ke dni tohoto rozhodnutí již není nečinný. A ačkoliv žalovaný na tuto skutečnost upozornil ve svém vyjádření a ač tato skutečnost byla žalobkyni známá, neboť se s vyjádřením žalovaného seznámila poté, co bylo doručeno dne do datové schránky jejího zástupce (dne 12. 6. 2024), v rámci řízení o nečinnosti žalobě na tuto skutečnost ke dni tohoto rozsudku nijak procesně nereagovala (lhůtu k vyjádření ke stanovisku žalovaného stanovil soud na 7 dní od doručení).
13. Soud pro úplnost poukazuje na to, že v řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. se může žalobkyně domáhat toliko vydání rozhodnutí (bod 21 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, č. j. 9 Ans 11/2011-21 či ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 272/2019-31 aj.). Věcné výhrady proti následnému rozhodnutí, proti procesu při jeho vydání a proti jeho zákonnosti pak může žalobkyně uplatnit v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.
14. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. platí, že žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
15. Žalobkyně, ač se v žalobě fakticky domáhala odstranění nečinnosti ministra zdravotnictví jakožto orgánu příslušného rozhodnout o rozkladu proti rozhodnutí ministerstva zdravotnictví, které v řízení rozhodlo jako orgán I. stupně (srov. § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), v žalobě označila jako žalovaného právě ministerstvo zdravotnictví. Za současného procesního stavu věci však soud neshledal za účelné vyzývat žalobkyni ke změně označení žalovaného, neboť samotná změna žalovaného by nezměnila nic na tom, že ministr zdravotnictví není již nečinný.

IV. Závěr a náklady řízení

16. Městský soud uvedené shrnuje tak, že o rozkladu žalobkyně ministr zdravotnictví rozhodl rozhodnutím ze dne 31. 5. 2024, není proto nečinný. Věcné výhrady proti těmto rozhodnutím lze uplatnit v řízení o přezkumu rozhodnutí ze dne 31. 5. 2024.
17. Žaloba není důvodná, proto ji soud zamítl postupem dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalobce nebyl procesně úspěšný, náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úředních činností. Městský soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2024

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu